

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลองและการแปลความหมายของผลการทดลองเป็นที่เข้าใจตรงกับผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

X แทน คะแนนเฉลี่ย

SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

N แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

SS แทน ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนมาตรฐานแต่ละตัวยกกำลังสอง

MS แทน ค่าความแปรปรวน

df แทน ระดับขั้นของความเป็นอิสระ

I แทน ระยะของการทดลอง

G แทน วิธีการให้คำปรึกษา

I x G แทน ปฏิสัมพันธ์ระหว่างระยะเวลาของการทดลองกับวิธีการให้คำปรึกษา

F แทน ค่าสถิติการแจกแจงเอฟ

p แทน ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งเป็น 4 ตอนตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลคะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล จำแนกตามกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบผลของวิธีการให้คำปรึกษา ระยะเวลา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศระหว่างระยะเวลาก่อน หลัง และติดตามผล ของกลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยม

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

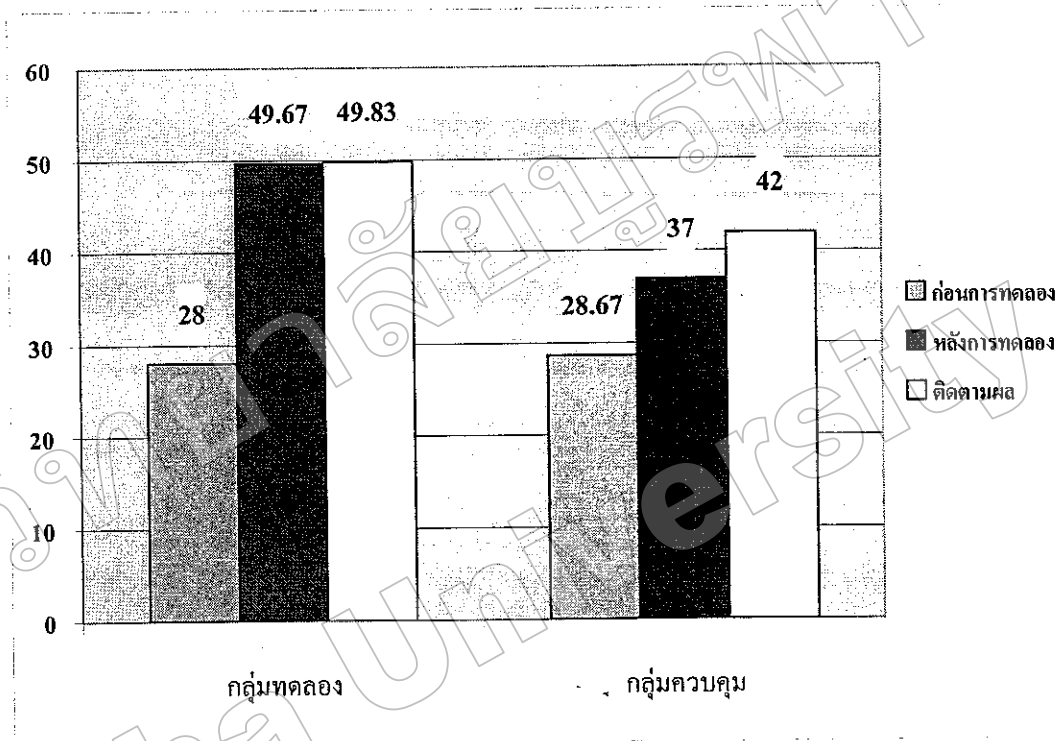
ตอนที่ 1 แสดง คะแนนเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังทดลอง ระยะติดตามผลของหญิงบริการทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎี ภวนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม

คนที่	กลุ่มทดลอง			คนที่	กลุ่มควบคุม		
	ระยะ	ระยะ	ระยะ		ระยะ	ระยะ	ระยะ
	ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล		ก่อนการทดลอง	หลังการทดลอง	ติดตามผล
1	30	50	50	1	27	33	41
2	27	47	48	2	30	34	44
3	29	49	50	3	29	38	42
4	28	52	51	4	30	38	43
5	27	50	50	5	29	39	41
6	27	50	50	6	27	39	41
รวม	168	298	299	รวม	172	221	252
$\bar{X}$	28	49.67	49.83	$\bar{X}$	28.67	37	42
SD	1.26	1.63	0.98	SD	1.37	2.64	1.27

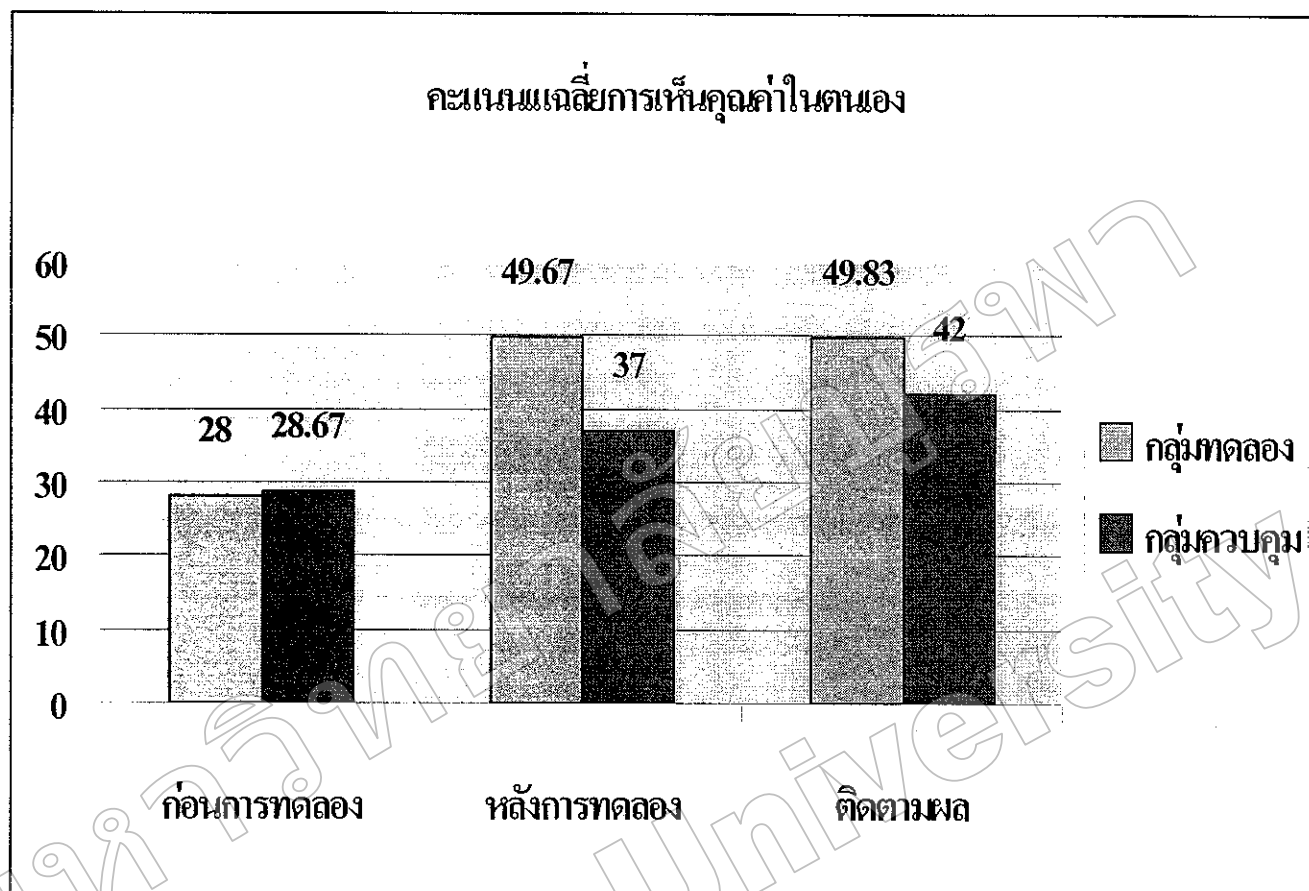
จากตารางที่ 3 พบว่าคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศกลุ่มทดลองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลของหญิงบริการ

ทางเพศ เป็น 28, 49.67 และ 49.83 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.26, 1.63 และ 0.98 ส่วนหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเป็น 28.67, 37 และ 42 มีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.37, 2.64 และ 1.27 ตามลำดับ

ภาพที่ 1 แผนภูมิเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

จากภาพที่ 1 พบว่าหญิงบริการทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลองเป็น 28 ระยะหลังการทดลองเป็น 49.67 ซึ่งเพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 21.67 ส่วนในระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.83 เพิ่มขึ้นจากระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 21.83 และเพิ่มจากระยะหลังการทดลองเท่ากับ 16 ส่วนกลุ่มควบคุมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองเป็น 28.67 ระยะหลังการทดลองเป็น 37 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 8.33 ส่วนระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองเท่ากับ 42 ซึ่งสูงกว่าระยะก่อนการทดลองเท่ากับ 13.33 และสูงกว่าระยะหลังการทดลองเท่ากับ 5

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ของหญิงบริการทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมและกลุ่มควบคุม

จากภาพที่ 2 พบว่าระยะก่อนการทดลองหญิงบริการทางเพศในกลุ่มที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองต่ำกว่าหญิงบริการกลุ่มควบคุมเท่ากับ 0.67 แต่ระยะหลังการทดลองหญิงบริการทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม เท่ากับ 12.67 และระยะติดตามผลหญิงบริการกลุ่มทางเพศที่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมยังคงมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่ากลุ่มหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมเท่ากับ 7.83

ตอนที่ 2 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบผลของวิธีการให้คำปรึกษา ระยะเวลา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลาการเห็นคุณค่าในตนเอง

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างวิธีการทดลองกับระยะของการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Subjects	11	436.33			
Group (G)	1	400	400	110.09*	.00
SS w/in Groups	10	36.33	3.63		
Within Subjects	24	2476.67			
Interval	2	2155.17	1077.58	513.13*	.00
I x G	2	279.50	139.75	66.55*	.00
I x SS w/in Groups	20	42.00	2.10		
Total	35	2913			

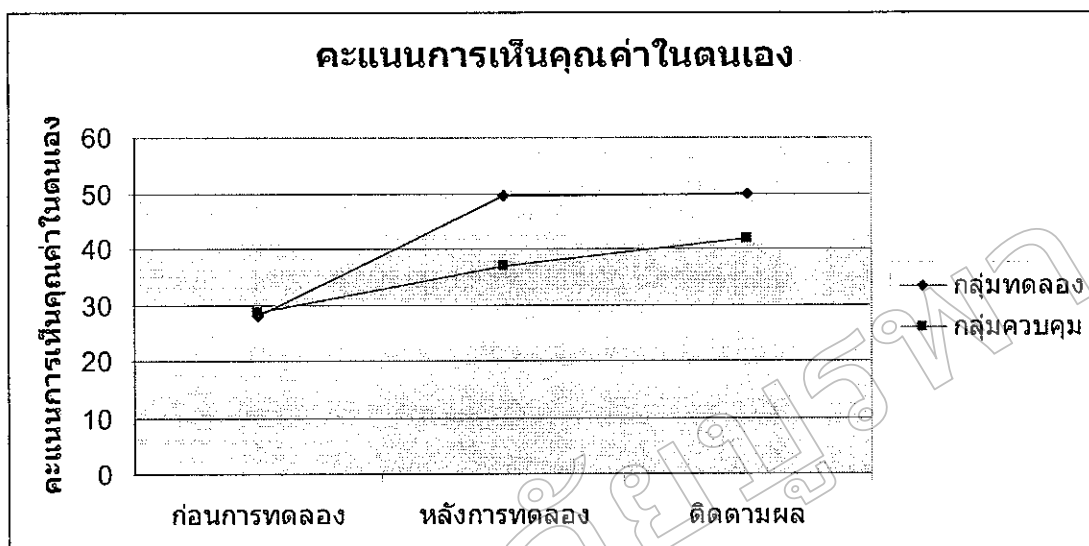
$F_{.05}(1;10) = 4.96$, $F_{.05}(2,20) = 3.49$

* $P < .05$

จากตารางที่ 4 พบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลามีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีควนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือวิธีการทดลองกับระยะเวลาร่วมกันส่งผลต่อการเห็นคุณค่าในตนเอง และกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองแตกต่างกัน เช่นเดียวกับระยะเวลาการทดลองที่เปลี่ยนไปทำให้การเห็นคุณค่าในตนเองเปลี่ยนไปด้วย

เนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง ผู้วิจัยจึงนำเสนอรูปแบบของปฏิสัมพันธ์โดยการนำเสนอในรูปแบบกราฟ ได้ผลดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 กราฟเส้นแสดงการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

จากภาพที่ 3 พบว่าในระยะก่อนการทดลองค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษิตามทฤษฎีภวนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษิตามทฤษฎีภวนิยมมีค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมเช่นกัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่าวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อลักษณะการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศร่วมกันจึงทำให้ค่าเฉลี่ยของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองกลุ่มทดลองเพิ่มขึ้น

เนื่องจากมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($P < .05$) ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยจึงมุ่งทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลอง และผลย่อยของระยะเวลาการทดลอง พบผลการทดลอง ดังตอนที่ 3 และตอนที่ 4

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง ระหว่าง
กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลองระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะก่อนการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Group	1	1.33	1.33	0.51	.48
Within Group	30	78.33	2.61		

$F_{.05} (1,28)=4.20$

* $P<.05$

จากตารางที่ 5 พบว่า ในระยะก่อนการทดลองคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่ม
ควบคุมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นั่นคือ ในระยะก่อนการทดลองการเห็นคุณค่าใน
ตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 6 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะหลังการทดลอง

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Group	1	494.08	494.08	189.22*	.00
Within Group	30	78.33	2.61		

$F_{.05} (1,28)=4.20$

* $P<.05$

จากตารางที่ 6 พบว่าในระยะหลังการทดลองคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิง
บริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมี
นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองระยะหลังการทดลองของกลุ่มทดลองและ
กลุ่มควบคุมแตกต่างกัน ดูจากตาราง 3 และกราฟในภาพที่ 3 จะแสดงว่าหญิงบริการทางเพศ

เข้าร่วมกลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมมีการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าหญิงบริการทางเพศ
กลุ่มควบคุม (ภาพที่ 2, ภาพที่ 3)

ตารางที่ 7 ผลการทดสอบผลย่อยของวิธีการทดลองในระยะติดตามผล

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Group	1	184.08	184.08	70.50*	.00
Within Group	30	78.33	2.61		

$F_{.05, 1;28} = 4.20$

* $P < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า ในระยะติดตามผลคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิง
บริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมและหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม
แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะ
ติดตามผลแตกต่างกัน โดยหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมมี
การเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 4 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศระหว่างระยะเวลาก่อน หลัง และติดตามผลของกลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม

ตารางที่ 8 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยม

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Subjects	5	16.50			
Interval	2	1892.33	946.17	978.79*	.00
Error	10	9.67	0.97		
Total	17	1918.50			

$F_{.05}(2,10)=4.10$ * $P < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ การให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภูวนิยมส่งผลให้คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง (ภาพที่ 2)

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองเป็นรายคู่ก่อนการทดลอง
ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลด้วยวิธีการทดสอบแบบนิวแมน – กูลส์

$\bar{X}$	ระยะก่อนการทดลอง	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง
	28.00	49.67	49.83
28.00	-	21.67*	21.83*
49.67		-	0.17
49.83			-
r		2	3
$q_{.95}(r,10)$		3.15	3.88
$\sqrt{MS_{error}/n}$	$q_{.95}(r,10)$	1.26	1.56

* $P < .50$

จากตารางที่ 9 พบว่า หญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเอง ในระยะก่อนการทดลองและระยะหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลองกับระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

นั่นคือ หญิงบริการทางเพศที่เข้ากลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมมีคะแนนเฉลี่ย การเห็นคุณค่าในตนเองในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลสูงกว่าระยะก่อนการทดลอง แต่ไม่พบความแตกต่างในระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผล แสดงว่าการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมทำให้เกิดความแตกต่างของการเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มมากขึ้น และมีความคงทนในการเห็นคุณค่าในตนเองอีกด้วย

ตารางที่ 10 ผลการทดสอบผลย่อยของระยะเวลาในหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุม

Source of Variation	df	SS	MS	F	P
Between Subjects	5	19.83			
Interval	2	542.33	271.17	83.87*	.000
Error	10	32.33	3.23		
Total	17	29.11			

$F_{.05}(2,10)=4.10$

* $P < .05$

จากตารางที่ 10 พบว่า คะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลองและระยะติดตามผลแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

นั่นคือ หญิงบริการทางเพศกลุ่มควบคุมมีการเห็นคุณค่าในตนเองในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลแตกต่างกันทั้งนี้เนื่องจากขณะที่ทำการทดลองกลุ่มควบคุมได้รับการให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไปจากเจ้าหน้าที่สาธารณสุข แต่เป็นคำแนะนำที่ไม่เฉพาะเจาะจง และคณะเจ้าหน้าที่ไม่ได้เจาะลึกในปัญหาส่วนบุคคล เป็นปัญหาทั่ว ๆ ไปอย่างไรก็ตาม ถึงแม้ว่าในกลุ่มควบคุมจะมีการเห็นคุณค่าในตนเองดีขึ้นแต่ไม่เท่ากลุ่มทดลองที่ได้รับการให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีภวนิยม